

Institution, der derhos lededes efter ensartede, gennem den almindelige Lovgivning fastslaaede Principer.

I Overensstemmelse med denne Betragtning har Flertallet fundet det rigtigst at foreslaa, at der i alle Købstæder og Handelspladser, forsaavidt Indbyggerantallet er over 2000, indføres en obligatorisk Kødkontrol, samt at denne Kontrol udføres efter de i Instruksudkastet (Bilag Nr. 5) skitserede Regler. — Flertallet er ved dette sit Forslag — ligesom Kommissionen overhovedet i den foreliggende Sag — gaaet ud fra den Forudsætning, at dettes Gennemførelse ad Lovgivningsvejen med Nødvendighed maatte medføre, at alle Bestemmelser i Sundhedsvedtægterne, der efter deres Indhold stillede sig hindrende i Vejen, vilde bortfalde.

Et Mindretal (Borup) har ikke kunnet tiltræde Flertallets Forslag om tvungen Indførelse af Kødkontrol i Købstæder og Handelspladser, da det maa formene, at Bestemmelsen ikke staar i nogen nødvendig Forbindelse med Kommissionens principale Opgave, og at der overhovedet næppe er nogen Trang til den. Den gældende Lovgivning hjemler efter det nævnte Mindretals Opfattelse tilstrækkelig Adgang til at faa en Kontrol indført, og denne Adgang formenes da ogsaa at være bleven benyttet i rigt Omfang, saaledes at det antagelig kun skyldes særlige lokale Forhold, naar der i enkelte Kommuner — saaledes som f. Eks. Frederiksberg — endnu ikke er indført Kødkontrol. Mindretallet maa derhos særlig anse det for urigtigt at paabyde Kontrol i Byerne, naar man samtidig — jfr. Udviklingen af Flertalsstandpunktet Sp. 3391 — vil berøve dem Adgangen til selvstændigt at kontrollere Kød, der er blevet forsynet med Stempel for, at det ikke kan anses som fuldstændig sundt. Mindretallet skal sluttelig henlede Opmærksomheden paa, at den af Flertallet i det følgende (Forslagets § 8) foreslaaede Bestemmelse om Indførelse af tvungen Kontrol næppe er fyldestgørende; vil man hævde Nødvendigheden af et dertil sigtende Paabud, maatte der nemlig formentlig gives mere detaillerede Regler om dette Paabuds Gennemførelse.

For Landets Vedkommende tør det vistnok — som fremhævet ved Undersøgelsen af Muligheden af at indføre en almindelig Statskødkontrol — betragtes som afgjort, at Trangen til Kontrolbestemmelser ikke i tilnærmelsesvis samme Grad er tilstede. Som Erfaringen imidlertid har godtgjort ligger der dog en ikke ubetydelig Fare i den Omstændighed, at Kødet af nødslagtede og selvdøde Dyr ikke sjældent paa Landet afhændes til og benyttes som Menneskeføde. Her er efter Kommissionens Formening et Forhold, overfor hvilket Staten ikke bør forholde sig passiv, saavist som betydelige Interesser kunne bringes i Fare ved den omhandlede uforvarselige Trafik. Kommissionen har da følt sig overbevist om, at det vilde betegne et i sanitær Henseende betydeligt Fremskridt, om der i Lovgivningen kunde optages Bestemmelser, hvorefter det med Hensyn til Steder, paa hvilke der ikke er etableret Kødkontrol, anordnedes, at Afhændelsen af nødslagtede Dyr til Menneskeføde kun maatte foregaa, forsaavidt Kødet Tjenlighed dertil fremgik af en af en autoriseret Dyr læge udstedt Attest, ligesom det derhos synes rettest helt at forbyde Afhændelsen af selvdøde Dyr i foranførte Øjemed.

Medens de hidtil fremsatte Bemærkninger udelukkende have taget Sigte paa den her i Landet stedfindende Slagtning til Eksport eller Forbrug i Indlandet, skal man sluttelig udtale sig om Kontrolspørgsmaalet ligeoverfor Kød og Kødvarer,